RIJDAG, 9 FEBRUARIJ, **1838.** TWEEDE JAAR, N°. 74.

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, No. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

PRYZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*.............................. ƒ 7.-
en *Buitensteden* franco.................... - 8.

Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder...................... - 1.75.
Elken regel meer............................ - 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling .... - 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

DE WAPENING.

De gewapende toestand des vaderlands geeft nu en dan
of tot nadenken en aanmerking; men stelt denzelven voor
s overspannen, voor de financiën nadeelig, en zelfs scha-
elijk voor de ontwikkeling van kracht, tot welke men na-
rhand, bij de altijd mogelijke uitbarsting eens algemeenen
rlogs, zou kunnen gedwongen worden. Sommige buiten-
meen scherpzinnige denkers en vaderlanders bij uitnemend-
id zouden zelfs, in de warmte van hunnen ijver, wel
rven beweren, dat het vaderland geheel geen leger noo-
g heeft; dat het geheele leger had moeten worden afge-
nkt toen voor Leuven, en later voor Antwerpens Citadel,
bleken was, hoe de Fransche haan het *anomale* kieken van
n zuidelijken opstand beschermde, en dat, als het enkel
de verdediging der landpalen aankomt, de bekende vader-
ndsliefde des volks, een voldoende grensweer, een stalen
lwerk, een Chinesche muur is, tegen welken de nabuur zoo
weldig hoog opziet, dat Noord-Nederland voor geenen aan-
l ter wereld behoeft te vreezen, en, gerust op den een-
ndigen indruk van zijnen ouden roem, de grenzen geheel
bezet kan laten. Zulke voorstanders van de ontwapening
dt men onder hen, die, behoudens allen eerbied voor het
ristendom, toch altijd voor de heidensche maar blanke
LLEDA der voorvaderen eene heimelijke liefde koeste-
n, die het slaperig do! do! bij de kinderwieg, door een'
rdenzang willen vervangen hebben, en geheel vuur wor-
n bij de stoute gedachte, het vijandelijk geschut met den
nder der stem te beantwoorden, en bij gebrek van wa-
nen, de scharen der vijanden «*met toegenepen vuisten*» te
rslaan. Wij achten ons echter niet sterk genoeg, deze bui-
gewone wezens in hunne leer en belijdenis te doen wan-
len, en kunnen ons dus over hen niet bekommeren; het
ook jammer zijn hun de grootsche inbeelding en denkbeel-
ge gerustheid te ontnemen, die hen zoo gelukkig maakt
met zooveel zekerheid over de hooge belangen des va-
rlands doet redekavelen.

Tijdens het beleg van Naarden in 1813 hadden wij voor
eerste maal het voorregt zulk eenen verachter van ge-
apende defensie, zulk eenen held uit duizenden, den zoon
vader van helden, in de rustige jaagschuit naar Weesp
ontmoeten. De eentoonigheid der vaart, de stilheid der
tuur, de sprakeloosheid van het gezelschap, alles werkte
ede om zijnen moed te doen ontwaken. In heilige geest-
ift trok hij tegen de Fransche magt te veld, en overtrof
zelven in listen en daden; alles omsingelde, alles ver-
eg hij; of liever, op alle punten wees hij aan, hoe men
d kunnen en moeten handelen om alles gevangen te ne-
en of alles neder te sabelen. Vooral voer hij uit tegen
t beleg van Naarden, en de lafheid die deze vesting niet
rfde vermeesteren. «*Hebben wij geene wapens?*» riep hij
t, «*Wij hebben immers rottingen!*» En nooit vergeten wij
t vuur, waarmede hij het reisgezelschap aantoonde, hoe
makkelijk Naarden, door slechts 2,000 à 3,000 Franschen
niet meer dan een paar honderd stukken geschut verde-
gd, met de rotting zou kunnen veroverd worden. Te Weesp
nkomende, hoorden wij het eerste Kanonschot uit de ves-
g en het gerucht van eenen waarschijnlijken uitval; toen
rbleekte de redenaar en wij dachten, dat hij vreesde; maar
verzekerde ons te beven van verontwaardiging en — wij
loofden hem op zijn woord.

Doch dezelfde dapperheid is niet aan allen gemeen; zonder te overdrijven zouden wij althans niet durven beweren zoo veel moed te bezitten. Wij kunnen zelfs met de meer bezadigde tegenstanders der wapening niet instemmen en gaan nog gebukt onder het vooroordeel, dat, als het regt van den sterksten beslist en een vijandig nabuur zijne knechten wapent en dagelijks oefent en altijd vaardig houdt, de voorzigtigheid alsdan gebiedt een gelijk getal knechten te wapenen, dagelijks te oefenen en altijd vaardig te houden. Dat is zeer ouderwetsch en burgerlijk, wij erkennen het; maar wij gelooven, dat velen in den Lande niet minder burgerlijk en ouderwetsch zijn, en daarom, in weêrwil van hunne ijzeren brandkasten, eenigzins minder gerust zouden inslapen, wanneer, in dezen tijd, de verdediging des Lands van het leger of een gedeelte des legers verstoken wierd. Het Vaderland heeft aan welwillende burgers niet genoeg, het heeft ook gereede soldaten noodig. Zal het volk rustig en veilig binnen zijne landpalen kunnen verblijven; zullen handel, nijverheid, landbouw, kunsten en wetenschappen kunnen voortbloeijen; zal het openbaar crediet niet verloren gaan; zal onze zelfstandigheid gewaarborgd, het grondwettig bestuur verzekerd en de troon veilig zijn, dan moet er een leger staan tegenover het leger van den dreigenden of dubbelzinnigen nabuur, en de sterkte van dat leger moet geëvenredigd zijn aan de strijdkrachten, waarmede het wordt bedreigd.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 8 Februarij. Men schrijft ons uit Utrecht, dat het Z. M. behaagd heeft, den vice-admiraal J. van den Velden, lid van het hoog militair geregtshof, tot Ridder der orde van den Nederlandschen leeuw te benoemen.

— Wij vernemen, dat de heeren D. Mentz, inspecteur, en M. G. Beijerink, hoofd-ingenieur van den waterstaat, milsgaders de heeren G. M. Roentgen, adviseur in zaken van werktuigkunde en G. Simons, adviseur in wiskundige zaken, van Regeringswege gecommitteerd zijn geworden, tot het onderzoek van de keus der middelen, in geval van droogmaking en drooghouding van het Haarlemmer meer.

— Door Z. M. zijn dezer dagen tot adjunct-commiezen bij het Ministerie van Financiën benoemd, Mr. H. A. Certon, advokaat te 's Gravenhage en Mr. J. G. Thierry de Bye, te Utrecht.

— In nommer 68 van ons blad hebben wij melding gemaakt van een redmiddel voor menschen uit een brandend huis, bestaande in eene buis van zeildoek. Wij vernemen thans met genoegen, dat een soortgelijk middel reeds sedert 20 jaren bij de verschillende Ministeriën en lands gebouwen in 's Gravenhage bekend en voorhanden is.

Part. Corresp. 's GRAVENHAGE 7 Febr. Dezer dagen heeft de Koninklijke Bibliotheek alhier eene belangrijke aanwinst gedaan, van het Buitenlandsch Bijbelgenootschap, te Londen, een keurig exemplaar van alle voor hetzelve gedrukte Bijbels, in 89 talen of dialecten, ten geschenke ontvangende. Opmerkenswaardig is het, dat van deze verschillende Bijbels, zoowel in Europa als daar buiten, b. v. te Sincapore, Calcutta, Madras, Suratte, enz., meer dan 10 millioen exemplaren zijn gedrukt, terwijl de geleerde Morisson aan de overbrenging van den Bijbel in de Chinesche taal ruim 23 jaren besteed heeft. Welken invloed moet de verspreiding van zulk een verbazend aantal Bijbels niet alleen op de beschaving van het menschdom, maar ook op het snijden en gieten van letters, op de papierfabrijken, drukkerijen, binderijen enz., en dus op de materiele welvaart des algemeens uitoefenen!

ANTWERPEN, 8 Febr. Men leest in het blad: *Journal d'Anvers et de la Province:* Het openbaar Ministerie heeft de bureaux van den heer Bisschoffsheim, directeur van de administratie der Russisch-Fransche aandeelen te Brussel en te Antwerpen, doen verzegelen. Men zeide, dat hetzelve, in naam der schatkist, regten wilde uitoefenen over de actiën, beschouwd, volgens het gewijsde van het hof van appel, als voortspruitende uit eene loterij. Deze maatregel, indien dezelve aldus gemotiveerd is, zou voorzeker de houders verontrusten, die alzoo van den eenen valstrik in den anderen zouden geraken.

DUITSCHLAND.

LEIPZIG, 28 Jan. Men spreekt alhier vrij algemeen, dat professor Wachsmuth onze akademie zal verlaten, en een beroep bij eene andere hoogeschool aannemen; hierdoor bevestigen zich onze vroegere berigten, nadat gemelde professor als gedeputeerde van Leipzig het jubilaeum van de Georgia Augusta bijgewoond had. Tot de valsche geruchten behooren, de door eenige Zuid-Duitsche bladen medegedeelde berigten, dat professor Dahlman als redacteur der *Leipziger Allgemeine Zeitung* zoude optreden, hetgeen wij gerust durven tegenspreken.

TUBINGEN, 31 Jan. De universiteits-bibliotheek alhier zal eerlang eene rijke aanwinst ontvangen. De erfgenamen van den te Göttingen overleden opper-bibliothecaris Dr. Reusz, hebben deszelfs bibliotheek, aan de universiteit alhier ten geschenke gegeven, onder beding, dat dezelve in een afzonderlijk lokaal zoude worden geplaatst, en den naam van Reuszsche bibliotheek zal dragen. Dezelve bestaat uit 6 à 7,000 boekdeelen, meestal geschiedkundige werken.

BERLIJN, 31 Jan. De vertrouwde brieven over Pruissen, uitgegeven te Stuttgart en Leipzig 1837, in 2 deelen, zijn alhier verboden.

FRANKRIJK.

PARIJS, 6 Febr. In de zitting van de Kamer der gedeputeerden van gisteren is, met 192 tegen 176 stemmen, beslist, dat het jaargeld, hetwelk de weduwe van den voor Constantine gesneuvelden generaal Damrémont uit 's Rijks kas zal genieten, niet 10,000 francs, zoo als de regering had voorgesteld, maar slechts 6000 francs bedragen zou.

In de zitting van heden zijn de beraadslagingen begonnen over de wet, betrekkelijk het aanleggen van eenen ijzeren spoorweg van Bazel naar Straatsburg.

— Men verzekert, dat Z. M. de Koning voornemens is, het jaargeld van 6,000 fr., dat door de Kamer der gedeputeerden, aan de Weduwe van den generaal Damrémont is verleend, uit zijne eigene kas tot het oorspronkelijk voorgestelde bedrag van 10,000 fr. terug te brengen.

— Men schrijft uit Tonlon, d.d. 2 dezer, dat de Brik *Le Sylph* aldaar zeilree ligt, om naar Athene te vertrekken, en aan Koning Otto een millioen francs over te voeren.

HONFLEUR 25 Jan. Indien het alhier verschijnen van dieren, welke in Poolstreken te huis behooren, een teeken van koude is, dan moet dezelve aldaar bijzonder hevig zijn, daar zich alhier, op ruim 49° N. B., een aantal dier reizigers en

MENGELWERK.

DE VIJF NICHTJES VAN TANTE SUZE.

I.

«Wie was tante SUZE?»

«Eene zeer fatsoenlijke juffer van een' zekeren ouderdom —»

«Een' zekeren ouderdom?!»

«Val mij niet in de reden. Van een' zekeren ouderdom —»

«Maar, eilieve, welke ouderdom is dan *een zekere ouderdom?*»

«Wel! de ouderdom, die eene juffer zich nooit kan herinneren, en die hare vriendinnen nooit vergeten.»

«Zoo, zoo, beste maat, dan ken ik er bij duizenden gelijk tante SUZE, van dienzelfden *zeer zekeren* en nogtans *onzekeren* ouderdom — maar nu, hare overige hoedanigheden?»

«Zij was schoon — zelfs tot aan hare laatste oogenblikken hield zij dat helder vonkelend oog, dat, zoo vriendelijk, zoo innemend, zoo aanminnig in hare jeugd, doch in lateren leeftijd met doordringend verachtenden blik op de wereld — de mannen-wereld — nederzag; zij toonde nog die schoone regelmatige trekken, die fijn besneden lip, dien weêrgaloos gevormden wenkbraauwboog — alles schoon, verrukkelijk schoon, getemperd door deugd en zachtheid, doch al te *gemanifieerd* in dien *zekeren* ouderdom. Inderdaad, Tante SUZE's gelaat was schoon; doch niettemin op deszelfs aanblik werd de ziel pijnlijk aangedaan.»

«Zij was dan schoon?»

«Ongetwijfeld.»

«En rijk?»

«En rijk.»

«En, o mirakel! ongehuwd?»

«Ongehuwd.»

«Ontsluijer dat raadsel!»

«Ik zal. Hare jeugd ging voorbij onder een' onafgebroken kampstrijd met armoede. Haar geest verkwijnde, gelijk de luister der bloem op het outer van eenigen afzigtelijken afgod verwelkt. Gij weet, hoe schoon zijn niet sommige bloesems, welker vruchten doodelijk gif bevatten. Tante SUZE's hart gloeide van zuivere, vertrouwelijke genegenheid — maar, wat is dat? — wat bekreunt een man zich om hart of liefde? Zij verlangen iets meer essentieels: Integralen, Russen, goede wigtige rijders en ducaten, en wat van dien aard meer zij. Tante SUZE bezat niets van dit alles — zij had hare jeugd, hare schoonheid, hare hoop, haar hart, haar warm en edel hart. Bah! wat man van eenig gezond verstand bekreunt zich tegenwoordig om zulke prullen? Ja, de dichters mogen ons op de mouw willen spelden, dat zij de edelste, schoonste gaven des Hemels zijn: 't is een sprookje aan een' doove, vriendjelief! 't Zijn zotskappen, indien zij zelve het gelooven, en zoo niet, schaamtelooze bedriegers. Jeugd, schoonheid, edel gevoelig hart, wat zijn zij? — op het zachtst uitgedrukt, waterbellen, schoon glinsterende in den zonneschijn, maar welke de geringste ademtogt doet verstuiven. Geld is de ziel van alles, goud is duurzaam.»

«Fraai, vriend! maar, ga voort.»

«Nu: de tijd gaat om, 't zij in galop, 't zij met paradepas. Tante SUZE vond zich alleen — *hare jeugd had haar verlaten.* Zij zag in haren spiegel, en rimpel op rimpel, ten duidelijkste gegrift, riep haar toe: *Voorbij.* Zilveren haren glinsterden door de gitzwarte lokken en bevestigden, in hieroglyphen, die geene verklaring behoefden, het verpletterend: *Voorbij.* Zij had een' *zekeren* ouderdom bereikt. Cabbalistische woorden! — grafschrift voor jeugd en hoop — zij was den *Rubicon* gepasseerd. De extremen der sterkste hartstogten waren bij Tante SUZE zeer naauw verbonden — de liefde verzwond, en haat nam onmiddellijk derzelver plaats in.»

«Haat?»

»Ja — haat. Bedenk, wat zij geleden had. Vergeet gij, dat elk onbeantwoord gevoel eene schuld — elke onbeloonde genegenheid eene grieve is? — Maar, hoor, op het onverwachtst wordt Tante SUZE erfgename van een zeer aanzienlijk vermogen. — Hebt gij ooit den loop der menschelijke lotgevallen gadegeslagen? — dan hebt gij ook zeker met verbazing opgemerkt, hoe dikwerf, hoe meestal onze hoop verwezenlijkt, onze wenschen vervuld worden, wanneer wij reeds opgehouden hebben te hopen of te wenschen, wanneer het geluk voor ons geene waarde, het genoegen voor ons geen genoegen meer heeft. Weinige jaren vroeger, en Tante SUZE zou zich voor hare schatten hebben kunnen koopen, geluk, vrienden, liefde.....»

«Ei, ei?!»

«Ten minste den schijn, en het onderscheid, het ware gehalte zou zij niet ontdekt hebben; — maar, ik zeide u, zij was den *Rubicon* over. Hare oogen waren nu geopend, en zij wierp van zich, en voor eeuwig, al de zoete droombeelden, de hoopvolle verwachtingen, de warme genegenheden harer jeugd.»

«Alzoo, bij slot van rekening: zij was rijk, schoon, en ongehuwd, en mijne verbazing is dezelfde. Wat drijfveêr bewoog de mannen haar te laten blijven zoo als zij was? — de mannen, die toch allen, het tegenwoordig gezelschap uitgenomen, het *gouden* kalf huldigen?»

«O, dit was niet de schuld der mannen — zij [illegible]

vooral zwanen vertoonen. Eenige dagen geleden, schoot een jager, in de nabijheid dezer stad, een dezer dieren, dat reeds vroeger door andere jagers getroffen was. Een jonge boer, met name L.... P...., bevond zich, toen het dier nederviel, meer in deszelfs nabijheid dan de jager, en deze voerde het met zich, in weerwil van het roepen van den anderen. De gevleugelde Poolbewoner is door de zorg van den jongeling van zijne wonden hersteld, welvarende en opgesloten in de kelder der bewoners van Oreillie. De jager van Lisieux begeert het geschoten wild terug en heeft bij den procureur des Konings eene aanklagt daaromtrent ingeleverd tegen L.... P....

Part. Corresp. PARIJS 6 Febr. Men spreekt van eene uitnoodiging, aan den graaf Molé gedaan, door een lid der Kamer, reeds bekend wegens een voorstel over de conversie der renten à 5 pCt, en strekkende om dezen minister bedacht te maken op de noodzakelijkheid, dat het bestuur het iniatief deswege neme, met bedreiging, om in het tegenovergesteld geval, zelfs een nieuw voorstel deswege aan de Kamer te zullen aanbieden. Men zegt, dat de president van den raad beloofd heeft, de aandacht der ministers op dit onderwerp te vestigen, waarna hij derzelver beslissing zoude kenbaar maken.

De voorzitter van de kommissie over het budget is nog niet gekozen, men zegt, dat vele leden voor den heer Passy, anderen daarentegen voor den heer Duchâtel gestemd zijn. De eerste behoort tot het linker-centrum, de tweede tot het regter. Sommige leden vermeenen, dat, ten einde alle partijen te vereenigen, men tot de benoeming van den heer Calmon zal overgaan.

Sedert eenige dagen is de kwestie der forten, rondom Parijs, weder levendig geworden; de generaal Bugeaud is daarmede te berde gekomen, en zulks niet alleen om op die wijze Parijs beter in bedwang te kunnen houden, maar ook om over eene grootere militaire magt, dan thans het geval is, des noods te kunnen beschikken, daar het bekend is, dat het op dit oogenblik voor Frankrijk moeijelijk zou zijn, eene buitengewone ligting van 40,000 man naar de grenzen te doen vertrekken. Bij eene legermagt van 317,000 man, en een oorlogsbudget van 215 millioen, kan zulks wonderlijk voorkomen; maar de oorzaak daarvan is echter zeer eenvoudig.

In Parijs en in den omtrek zijn 60,000 man aanwezig, en men wil, of kan dezelve niet verwijderen; 15,000 man zijn te Lyon; 40,000 in de Vendée en 18,000 op de grenzen van Spanje. Wanneer men hierbij voegt de legermagt in Algiers, en de manschappen, voor de overige steden van Frankrijk vereischt, zal men wel zien, dat geene 40,000 man voor het gouvernement beschikbaar zijn, om dezelve te zenden naar de rigting, alwaar ze noodig mogten worden. Zoo het denkbeeld van den generaal Bugeaud, om de forten op te rigten in den omtrek van Parijs, mogt aangenomen worden, zouden 18,000 à 20,000 man voor Parijs voldoende zijn, en dus die 20,000 van de 60,000, die thans de hoofdstad bewaken, aftrekkende, zouden al aanstonds de ontbrekende 40,000 man beschikbaar worden.

De markies d'Espeja heeft alhier dagelijks conferentiën met den graaf Molé, en gisteren zijn deze twee heeren meer dan een uur lang bij elkander geweest. Men zegt, dat naar aanleiding van dépêches, den vorigen dag uit Madrid ontvangen, de Spaansche gezant nieuwe, zeer duidelijke en zeer dringende aanvragen aan het Fransch gouvernement heeft ingezonden, strekkende om deszelfs bedoelingen, ten aanzien van Spanje, te vernemen.

— Men schrijft uit Bona, dd. 22, dat de generaal Castellane met een konvooi van 7 à 800 muilezels naar Constantine is vertrokken; het weder is zeer gunstig, waardoor dan ook het aantal zieken veel verminderd is. Door het vertrek van het 47ste regement van Linie is de divisie tot op 9,000 man verminderd; te weten: 4,000 bevinden zich te Constantine, 5,000 te Bona en in de kampen van Guelma, Dreau en Nechmeya; het gerucht was verspreid, dat eenige Europeanen tusschen Guelma en Constantine zouden vermoord zijn, doch dit gerucht heeft zich niet bevestigd, ook niet dat men te Constantine eene zamenzwering zou ontdekt hebben.

Uit Algiers meldt men, dat de troepen zich in deze provincie vereenigen. Het voornemen van den gouverneur generaal is, naar men zegt, om binnen kort Blida te bezetten. Abd el-Kader heeft zich verwijderd en naar Oran begeven.

Part. Corresp. BAYONNE 3 Febr. De generaal Diego Leon, bevelhebber van de divisie van La Ribera, heeft den 29 Jan. de stelling der Carlisten te Veracoin aangevallen, om zich meester te maken van de eenigste brug, welke over de Arga ligt. Deze belangrijke stelling was zeer versterkt, omdat de Carlisten door dezelve met elkander gemeenschap konden onderhouden en in de grensdistricten van Navarra strooptogten te doen, alsmede vandaar naar Arragon konden oprukken. De Carlisten hebben zich toen even hardnekkig verdedigd als zij stoutmoedig werden aangevallen. Twee bataljons Navarrezen zijn bijna geheel verslagen; al het geschut en een groot gedeelte van de krijgsbehoeften zijn in handen der Christino's gevallen.

Het is opmerkelijk, dat de Castiliaansche bataljons der Expeditie, welke op twee uren afstands van Veracoin gekantonneerd liggen, de Carlisten niet ter hulp zijn gesneld, niettegenstaande zij duidelijk het geweervuur konden hooren.

— De brigadier Leon, den 28sten te Pampelune aangekomen, heeft op weg een bataljon Carlisten overvallen, hetwelk veel manschappen en 40 krijgsgevangenen heeft verloren. Den 31sten heeft hij de Carlisten te Echarry aangevallen en verslagen, ten gevolge waarvan zij zich te Ulzama vereenigd, en de vallei aan de grenzen ontruimd hebben.

— 4 Febr. De interpellatiën, den 26sten in de zitting der Cortes begonnen, zijn ten voordeele der ministers afgeloopen.

SPANJE.

MADRID 28 Jan. Brieven uit Toledo en Puente del Arzobispo melden, dat de Carlisten zich te Guadeloupe georganiseerd hebben en dat 1,200 man van daar zijn uitgetrokken, om zich naar Logrozan te begeven, met voornemen om vandaar levensmiddelen en versterkingen te halen en dezelve naar Guadeloupe te voeren, alwaar men ijverig bezig is de fortificatiën te versterken. Ook zegt men, dat eene kolonne der Christino's uit Jaraicyo is getrokken en zich op Madronera heeft gerigt, om den vijand tegen te werken, doch de Carlisten zullen de overhand houden zoolang men dezelve niet uit Guadeloupe zal hebben verjaagd, alwaar zij eene vaste stelling inhouden.

Drie bataljons, onder het bevel van Sanz, komende van de provincie Alava, hebben hunne stellingen te Eriche, Sarasa en Ochori, twee uren afstands van Pampeluna, op den weg van Tolosa, genomen. Te gelijker tijd begaf zich de Carlistische bevelhebber Francisco Garcia, met 4 bataljons en een eskadron kavallerie over de brug van Verascoain op Ovanos, een dorp op ¼ uur afstands van Puenta La Reyna. Deze stad heeft 1000 man garnizoen en is door de Carlistische krijgsmagt omsingeld, zonder zich in gemeenschap te kunnen stellen met Pampeluna, noch eenige levensmiddelen te kunnen ontvangen.

— Te Bilbao hebben vreugdebedrijven plaats gehad aangaande de zaak van Balmazeda.

ZWITSERLAND.

SOLOTHURN 31 Jan. Zekere bedrieger is alhier in hechtenis genomen, ten gevolge van het vervaardigen en in omloop brengen van valsche wissels. In Chur had hij zich voor professor Lange, in Luzern voor den Thurgauschen opperboschwachter Tattenbach, en eindelijk in deze stad voor eenen graaf van Tattenbach uitgegeven. Hij poogde de overheden door eenen, geheel voor den vuist verdachten, roman, vol bedriegerijën, te misleiden; waarbij zich boven al een brief onderscheidt, welke hij aan zijnen Koninklijken neef, den Koning van Beijeren, heeft gezonden, en zijn voorgeven, dat hij om staatkundige redenen voortvlugtig was. Eindelijk heeft men ontdekt, dat hij Sieber heet, en uit Beijeren, alwaar hij vuurwerkmaker bij eene kompagnie der artillerie was, gevlugt is, ten einde den veelvuldige stokslagen te ontwijken, en de Zwitsers op te ligten.

ITALIË.

ROME 26 Jan. Ook alhier zijn, aangaande het plaats gehad hebbende met den aartsbisschop van Keulen, verschillende ongegronde geruchten in omloop; daar het met de belangen van zekere personen schijnbaar strookt, te verspreiden, dat de Paus, door de aan Z. H. gedane voorstellen, aan het wankelen is gebragt. Intusschen mag men gerust verzekeren, dat alles, wat dienaangaande gezegd wordt, van allen grond ontbloot is. In stede dat het den heer von Bunsen zou gelukt zijn den Paus tot andere gevoelens te bewegen, zoo is het maar al te waar, dat Z. H. dezen afgezant nog geen gehoor heeft verleend, en dezelve zulks niet gemakkelijk verwerven zal. Hieruit kan men over de waarde der geruchten oordeelen. Wat meer is, het is bekend, welke vastheid van karakter Gregorius XVI persoonlijk heeft aan den dag gelegd, toen, zeven jaren geleden, de pauselijke troon door oproerige onderdanen werd bedreigd; en een neef van Napoleon van hem eischte, dat hij de hem van God geschonkene waardigheid zou nederleggen. Deze vastberadenheid is sedert de 7 jaren, welke hem nader aan het graf en aan de troon der geregtigheid bragten, niet verminderd; dreigingen noch geweld zullen hem van besluit doen veranderen. Men zegt, dat hij dikwerf zich heeft uitgelaten, geene vrees te kennen, wanneer hij, tegen zijnen wil ten strijde werd gedaagd. De heer van Brüggemann woont met de beide Hermesiaansche hoogleeraren, Dr. Elsenich en Dr. Braun, in hetzelfde huis.

PISA 19 Jan. Bij gelegenheid van het bal ten hove, is H. K. K. H. de aartshertogin Marie Karoline, oudste dochter van den groothertog, voor de eerste maal *en grand costume* verschenen; de bals worden voortdurend druk bezocht, men verwacht een luisterrijk karnaval.

Men zegt, dat het oude groothertogelijk paleis met het begin van het voorjaar zal afgebroken, en in deszelfs plaats een nieuw gebouw opgerigt worden.

TURKIJË.

KONSTANTINOPEL 3 Jan. De Groote Heer schijnt ook de kleeding der Ulemas te willen veranderen; voorloopig heeft hij evenwel slechts eene verandering in de kleeding van derzelver bedienden bevolen. De bekendmaking daarvan luidt zakelijk aldus. « Daar het ongepast is, dat de bedienden der Ulemas dezelfde tulbanden als hunne meesters dragen, zoo heeft het Z. H. behaagd te bevelen, dat zij, met bijbehouding der overige kleeding, den tulband met den Fez zullen verwisselen, en is hun dit bevel van wege den Mufti, medegedeeld.» In de vorige week hebben alhier twee branden plaats gehad, waarbij ongeveer 30 huizen en winkels zijn verbrand. Deze brand schijnt door onvoorzigtigheid ontstaan.

RUSLAND.

ST. PETERSBURG 24 Jan. De IJzer-fabrikatie in het Koningrijk Polen neemt steeds meer en meer toe. De aldaar in de ijzerhutten bezige arbeiders beloopen reeds 5,000, en, wanneer de werkzaamheden op al de tot dit doel aangewezene plaatsen zijn begonnen, zullen er wel 10,000 noodig zijn. De bergwerken van Polen bevinden zich in de gouvernementen Sandomir, Krakau, Kalisch. Ook is er eene rijke zoutgroeve te Sochoczijn in het gouvernement Polosk. In de Oostelijke bergwerken bedroeg het geleverde gietijzer ten jare 1833, na den opstand, toen helaas, alle takken van industrie gestremd waren, 66,433 centenaars; in 1836 reeds 109,300. Wanneer de werken echter hunnen graad van volkomenheid zullen bereikt hebben, waartoe men alles aanwendt, dan rekent men de jaarlijksche opbrengst van gietijzer op 238,000 centenaars. Staafijzer bedroeg in 1833 slechts 36,000 centenaars; in het vervolg zal het bedrag wel jaarlijks 150,000 centenaars beloopen. In de Westelijke werden in 1833 11,000, in 1835 reeds 51,000 centenaars ijzer gewonnen. In 1840 hoopt men het bedrag op 250,000 te brengen. Men telt in het geheel 28 bergwerken.

— De president der Kommissie tot beheer der uit het winterpaleis, tijdens den brand, geredde voorwerpen, de opperstalmeester vorst Dolgorukoff, heeft ter kennis Z. M. gebragt, hoe bij het redden twee personen zich hoogst verdienstelijk hebben gemaakt, namelijk de soldaat Nestor Trojanoff en de geëmployeerde bij de hofintendance Abram Dorofejew. Een Christusbeeld was in de groote kapel teruggebleven: dit hebben zij met groote tegenwoordigheid van geest, onder het dreigendst levensgevaar, gered, en wel zonder toereikende hulpmiddelen. Z. M. heeft aan elk dezer verdienstelijke personen 300 roebels doen toekomen, en daarenboven Trojanoff bij de garde overgeplaatst. Vorst Dolgorukoff betuigt eveneens zeer zijne hooge tevredenheid over de manschappen der admiraliteit, welke dadelijk bij de eerste oproeping waren toegesneld, en zich inzonderheid ten ijverigste hebben gekweten tot het in veiligheid brengen van zoo vele kostbare gouden en zilveren serviesen, welker waarde eenige millioenen roebels bedraagt. Hoewel zich daaronder eene menigte kleine stukken bevonden, werd niet alleen alles gered, maar ook niets beschadigd.

ZWEDEN EN NOORWEGEN.

STOKHOLM 12 Jan. Terwijl de tot nu toe bestaan hebbende wetten, ter bescherming des handels tusschen Denemarken en Zweden, en bijzonder tusschen de provinciën Zeeland en Schonen, tot menigvuldige klagten en misverstand hebben aanleiding gegeven, zoo hebben de Zweedsche en Deensche regering wederzijds twee kommissarissen benoemd, om de redenen der bezwaren te onderzoeken, en voorslagen tot veranderingen en modificatiën der wetten te maken; deze kommissarissen zijn te Kopenhagen bijeengekomen.

De onderhandelingen, om een nieuw handelstractaat tusschen Rusland en Zweden te sluiten, konden tot op het einde van 1837 niet ten einde gebragt worden, weshalve de regering het oude tractaat nog voor de wintermaanden heeft verlengd.

BRAZILIË.

— Berigten omtrent Bahia behelzen, dat de insurgenten zich den 5 zouden hebben overgegeven. Dezelfde brieven melden, dat men te Rio Janeiro weldra de algeheele bevrediging der provincie te gemoet zag. Eveneens interesseerde men zich te Montevideo niet meer in de onlusten van Rio-Grande. Het meerendeel der bij de strooptogten buit gemaakte beesten was teruggegeven.

---

den dadelijk Tante SUZE allerbekoorlijkst; maar *zij* had verstand en geheugen, en eenige honigzoete woordjes konden nu niet opwegen tegen de bittere ondervinding van zoovele jaren van verguizing en teleurstelling. Zal ik u schetsen, met welk een' knellenden woeker zij al het geledene bij hare afwijzingen in rekening bragt? — gij begrijpt het; gij weet, hoe de geurigste wijn den scherpsten azijn levert. Geheel hare anders zoo zeer tot beminnen geschapene ziel verkeerde in haat, — haat, niet tegen eenen individu, maar tegen geheel het mannelijk geslacht; en Tante SUZE zwoer met duren eed, dat nooit een van dat ondankbaar ras zich van hare koetjes vet zou mesten.»

«Zullen hare schatten dan met haar begraven worden?»

«Neen, vriend: zij heeft het beter overlegd; want zij wist, dat goud zoo wel *ont*graven als *be*graven kan worden. Zij heeft dezelve vermaakt aan vijf harer nichtjes, op *éene* voorwaarde.»

«En die is?»

«Dat zij nimmer huwen!»

«Aha! Op poene van verbeuring — en ten behoeve van wien?»

«Wel, dan natuurlijk te verdeelen onder degenen, die aan de voorwaarde blijven voldoen.»

«Maar, ondersteld eens, dat *alle* aan tante's wenschen ontrouw wierden?»

«Naauwelijks te denken; maar, dan — wel, dan komt het aan *mij*, mijn beste maat, aan *mij*, de naaste in den bloede, even als *ab intestato*. Wat geeft gij mij voor het uitzigt op circa een millioentje?»

«Dat is speculatie waard. Kom aan, laat ons uwe vijf nichtjes eens de *révue* doen passeren, en zien, of wij de kansen ten naaste bij kunnen berekenen.»

«Ik geef er geen' koperen cent voor. Zeg mij, vriendje, zoo gij kunt: kent gij in deze commerciële eeuw *éénen* man, die geneigd zou zijn zich tot slaaf te verkoopen, en den vrijen nek onder het huwelijksjuk te krommen, zonder eenige vergoeding. Kent gij er zulk *één'*, noem hem vrij een' Phenix, een' *unique*; — maar vijf zulke zotskappen te vinden! — Zeker deze onze *geciviliseerde* eeuw bezit ze niet.»

«Gij stelt de zaak alles behalve fraai voor. Is er dan geene belangeloosheid in de wereld?»

«Nergens! Het is een woord zonder zin — ten minste die zin is alleen te vinden in den dictionnaire.»

«Laat de dames u niet hooren —»

«Geen gevaar! — Maar al kondet gij ook vijf zulke *superextraordinaire* wezens op onzen bol vinden, denkt gij dan nog, dat ook al deze vijf meisjes dwaas genoeg zouden zijn, om hen aan te nemen, en alzoo een' nieuwen speelpop en een' nieuwen naam te koopen voor Tante SUZE's gerande dukaten.»

Het gesprek werd afgebroken. De vrienden scheidden — FREDERIK DALHORST ging zijns weegs; doch met dezen hebben wij niets te maken. Ook WILLEM VAN BLADEREN deed hetzelfde, en wij zullen de vrijheid nemen, hem te volgen.

WILLEM VAN BLADEREN ging naar zijne kamers. Drie vierden van een uur had hij ditmaal noodig tot in ordebrenging zijner haarlokken, en eerst de vijfde cravate werd tot het doel geschikt geoordeeld. Eindelijk raakte hij toch gekleed: een extra paar cabretleêren handschoenen voltooide het kostuum, en onze WILLEM vloog den trap af.

Nog kunnen wij volgen — onschatbaar voorregt onzer pen — kunnen wij dit zeggen? — zijn wij niet alvermogend? Een enkel half uur ontvoerde onzen held aan het eeuwig gewoel en gejoel en den smook der stad. De adem der zuivere, levenwekkende landlucht deed hem reeds de zoetste verrukking smaken; het vogelenkoor begroette hem met blij gekweel, duizenden bloemen met de streelendste geuren. Nog eenige schreden, en hij treed eene kleine hoeve op, doorwandelt den tuin van leliën en rozen, en meldt zich aan eene eenvoudige, nette, landelijke woning. Het doel van den togt was bereikt.

Zonder pligtplegingen trad hij in een vertrek, dat het schoonste uitzigt had op den tuin. In het midden van dit vertrek stond eene ronde mahonijhouten, doch eenvoudige tafel. Op die tafel was een mandje, opgehoopt met bloemen, en over dezelve boog zich eene schoone, jeugdige engel, wier zijden kastanjebruine lokken over den lelieblanken hals en schouders golfden. Zij was bezig de verscheidenheid van haren geurrijken bloemenschat te rangschikken.

Een schoonere blos dan die harer schoonste rozen overdekte haar gelaat, toen zij in hare aandacht werd gestoord, en opziende den jongeling ontwaarde.

«Voor mij?» waren WILLEM's eerste woorden, terwijl hij zijne hand drukte op de hare, welke de kroonroos van den ruiker omvatte.

«Voor Mama!» stamelde het meisje; «Mama bemint een rozenknop boven den kostbaarsten parel.»

«En waarom niet voor *mij*, om dezelfde redenen?» hernam WILLEM; «indien *beminnen* het regt geeft tot *bezitten*, dan kon ik *meer* dan deze roos *het mijne* heeten......»

«WILLEM...... wanneer zijt gij gekomen?»

«Dit is altijd de eerste vraag eener vrouw, dewijl zij daarnaar het *hoevele paardenkracht* harer bevalligheden berekent. Denk den kortst mogelijken tijd, in welken ik tot u kon vliegen......»

STADSNIEUWS.

…ns gedane waarnemingen aan het Stads Waterkantoor, teekende de …meter van Fahrenheit de navolgende graden van koude:

Woensdag	7	Februarij	's middags	ten	2-4	ure,	37	graden.
»	»	»	's avonds	»	6-8	»	36	»
»	»	»	»	»	10	»	35	»
			middernacht				36	»
Donderdag	8	»	's morgens		2-4	»	38	»
»	»	»	»	»	6	»	39	»
»	»	»	»	»	8	»	40	»
»	»	»	»	»	10	»	41	»
»	»	»	's middags		12	»	44	»
»	»	»	»	»	1	»	46	»

…ALLEN. 6 Febr. J. Keeman, geb. Grim, D. — 7 Febr. E. Francke, …iedé, Z.

…BLEDEN 4 Febr. M. Grootveld, geb. Martin, 53 j. — 5 Feb. A. Block, 39 j. — S. v. Parlee, 76 j.

173e KON. NED. LOTERIJ.

Trekking der vierde Klasse, Woensdag 7 Februarij.

…Lijst: No. 10,541 een prijs van ƒ 1,000; No. 20,418 een dito van …0; No. 2,604 een dito van ƒ 1,000; No. 2,353 een dito van ƒ 1,000; …570 een dito van ƒ 1,000; No. 4,960 een dito van ƒ 2,500. 6de Lijst: …684 een prijs van ƒ 1,000; No. 10,048 een premie van ƒ 2,000.

Beursprijzen der Effecten.

…OMSCHRIJVING …ER EFFECTEN.	AMSTERDAM, 8 Februarij, 4½ ure. volg. de Soct. tot nut des Obligatiehandels.			volgens de Effecten-Societeit.		
	van	tot	gebleven	laagste	hoogste	gebleven.
Werkelijke Schuld..a 2½	53¼	½	⅜	53⅜	»	»
Dito..........» 5	101¼	¾	½	101½	⅝	½
Uitgestelde dito...»	»	»	»	»	»	»
Kansbiljetten.....ƒ	22½	¾	$\frac{11}{16}$	22$\frac{11}{16}$	»	»
Amortisatie-Syndic..» 4½	94½	95	94$\frac{13}{16}$	94¾	$\frac{13}{16}$	¾
Dito..........» 3½	78	½	¼	78¼	»	»
Handel-Maatschappij» 4½	177¾	179	178⅛	178	¾	⅛
Nieuwe dito.....» 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837.» 4½	99¾	100¼	100	»	»	»
Entrepôt-Dok.....» 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening..» 4	»	»	»	»	»	»
Dito...»........» 5	99¼	¾	½	99½	$\frac{9}{16}$	½
Aandeelen Kansb...» 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem.»	»	»	»	»	»	»
Dito Rotterd..»	»	»	»	»	»	»
Inschrijving G. B...» 3	»	»	»	»	»	»
Dito..........» 3	93½	94	»	»	»	»
Leening *Ardoin's*...» 5	18¼	¾	½	18½	$\frac{9}{16}$	»
Dito onbep.Stukk.» 5	»	»	»	17¾	»	»
Passive..........»	»	»	»	»	»	»
Deferred.........»	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde»	»	»	»	»	»	»
Engelsche dito...»	»	»	»	»	»	»
Oblig. te Londen...» 3	»	»	»	»	»	»
Certific. bij *L.* & *B.*» 5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc.* & *Co.*..» 5	92¾	93¼	93	93	»	»
Dito te Londen...» 5	101½	102	101¾	»	»	»
Aandeelen *Tavoliere*» 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs....» 3½	»	»	»	»	»	»
H.&*C.* 1798, 1816.» 5	105	½	⅛	105⅛	¼	»
Dito 1828, 1829.» 5	105½	¾	⅝	105⅝	»	»
Dito 1831, 1833.» 5	97½	98	97¾	97¾	»	»
Oblig. te Londen...» 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Hamburg...» 5	»	»	»	»	»	»
Inschr in Assign...» 6	69	¼	$\frac{1}{16}$	69$\frac{1}{16}$	⅛	»
Certific. van dito...» 6	69¼	¾	$\frac{9}{16}$	69½	$\frac{9}{16}$	»
Aandeelen à fl. 300.» ƒ	118¼	¾	½	118½	»	»
Dito à fl. 500.» »	137¾	138¼	138	138	»	»
Dito R. 50.» »	»	»	»	»	»	»
Neg. Londen 1830..» 4	»	»	»	»	»	»
Aandeelen à fl. 100.» ƒ	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250.» »	443	445	»	»	»	»
Metaliek.........» 5	102	¼	⅛	102⅛	»	»
Dito..........» 3	»	»	»	»	»	»
Dito..........» 2½	58½	¾	$\frac{9}{16}$	58$\frac{9}{16}$	»	»
Dito te Londen..» 5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Goll*&*Co.*..» 5	»	»	»	103¾	»	»
Dito..........» 4	93¾	94¼	94	»	»	»
N.Ween.Aand.fl.500» ƒ	712	715	713	713	714	»
…ARK. Oblig. te Londen...» 3	»	»	»	»	»	»
…NE.. Dito dito......» 5	75	½	⅛	75	¼	75
…ANA. *Hope* & *Comp.*....» 5	»	»	»	99⅛	»	»
…ADT Aand. bij loting....» ƒ	»	»	»	»	»	»

…ONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 6 Februarij.

…hrijving.. 5 pCt.	109.80.	Ardoin...... 5 pCt.	19⅞.
…ito 3 »	79.80.	Passieve..... »	4¼.
…-Actiën.... fr.	2640.	Napels, *Falc.*.. 5 pCt.	98.80.
…....... 6 »	385.	Portugal..... 3 »	17¾.

…handel stond heden geheel stil, en waren de koersen der rente, zonder … zeer vast. Men trachtte het gerucht te verspreiden, dat de heer Du… tot minister van financiën zoude benoemd worden, doch werd aan het… weinig geloof gehecht. Spaansche Fondsen schijnen zich niet op den koers … te kunnen souteneren, en zijn heden weder teruggegaan tot 19⅞. 3 pCt. Portugesche waren mede tot 17¾ aangeboden. Na de beurs 3 pCt. 79.80. Wisselk. Amst. 1/m 56¾, 3/m 57$\frac{3}{16}$.

ANTWERPEN, 7 Februarij.

België....... 5 pCt.	102.	Ardoin........5 pCt.	18½.
dito 4 »	93⅜.	Uitgestelde...... »	6.
Holland...... 2½ »	53⅛.	Passieve.....	4½.
Losrenten .....5 »	99¼.	Napels, *Falcon.* 5 »	93½.
Metaliek ......5 »	106¼.	Tavolière .... 3½ »	37⅝.
Partialloten......	ƒ431.	Denemarken.. 3 »	73¼.
Loten fl. 500.....	ƒ730.	Brazilië...... 5 »	75.
Pol.Lot. fl. 300.... »	118.	Darmst.Loten..... »	24⅛.
dito 500.... »	137½.	Nassau Loten..... »	ƒ22⅜.
Russ.Frans.Aand.	ƒ240.		

De koers van Londen van den 5 niet bekend zijnde, was de handel in Brazilianen zeer bepaald, geopend 75¼, ⅜, blijft de prijs 75 g. Niettegenstaande den hoogeren koers van Parijs van eergisteren, openden Ardoins flaauw 18⅝ p., en blijven ten 3 ure met weinig handel 18⅜ op den 12 en 18$\frac{7}{16}$ g. op morgen. Premië 1/m 18⅜ d. 1 pCt. Russisch-Fransche aandeelen aangeboden à ƒ 242, blijven ƒ 240 g. Nassau en Darmst. Loten waren mede iets flaauwer.

BRUSSEL, 7 Februarij.

3 ure: Ardoins openden flaauw op het iets lager merk van Parijs 18½ p., doch blijven tot dien koers gevraagd.

BERLIJN, 3 Februarij.

Pruiss. Leen.. 4 pCt.	102⅞.	Pol. Lot. fl. 300	67⅞.
Loten dito...	64⅜.	dito 500	78⁷/₁₂.
Metaliek...... 5 »	109½.	Holland...... 2½ »	53.
dito....... 4 »	103½.	dito....... 5 »	100½.
dito 3 »	82¾.	Kansbilletten . } Restanten.... }	3¹/₁₂
Bank-Actiën..	973.		
Loten fl. 500.	124¾.	Napels, *Falcon.* 5 »	94½.
Rusl. Hamb... 5 »	107⅝.	dito Lond... 5 »	103⅝
dito Londen.. 5 »	113⅞.	Denemarken... 3 »	75⅝.
dito 1831 en 33 5 »	103⅝.	Nassau Loten..	12⅝.
		Darmstadt Lot.	14.

De handel in Fondsen was heden bij onveranderde koersen zeer onbeduidend. Wisselk. Amst. k. z. 143, 2/m 142¼.

FRANKFORT A/M., 5 Februarij.

Metaliek...... 5 pCt.	106⅝.	Pol.Lot fl. 500. »	78⅝.
dito 3 »	80.	dito. 300. »	67⅝.
dito 2½ »	61⅜.	Holland...... 2½ »	53⅝, $\frac{11}{16}$.
dito 1 »	26.	Syndic...... 4½ »	94$\frac{11}{16}$.
Bank-Actiën..	1708.	dito........ 3½ »	78.
Loten fl. 500.. »	119⅝.	Spanje Ardoin. 5 »	11¼.
Darmst. Loten.	ƒ62¾.	Portugal..... 3 »	17.
N. dito......	ƒ24¼.	Nassau Loten.. »	22¼.
Pruiss. Loten.	»64⅝.		

Oostenrijksche Fondsen blijven voortdurend willig gestemd, en waren 5, 3 en 2½ pCt. Metaliek heden zeer gezocht, ook voor nieuwe Poolsche Loten en 3½ pCt. Syndicaat vond men gretige koopers. Na den middag Bank-Actiën ƒ 1711, 12.

AUGSBURG, 3 Februarij.

Metaliek..... 5 pCt.	106.	Pol.Lot.àfl.300.... »	98.
dito 4 »	100⅝.	dito 500.... »	113.
dito 3 »	79⅝.	Darmst. Loten.... »	ƒ63.
Bank-Actiën..... »	1417.		

Wisselk. Amst. 1/m 109⅝.

WEENEN, 1 Februarij.

Metaliek..... 5 pCt.	106¾.	Bank-Actiën......	ƒ 1429.
dito 3 »	80¼.	Loten à fl. 500.... pCt.	119½.
dito 4 »	101¼.		

SERIEN DER OOSTENRIJKSCHE LOTEN à fl. 500.

No. 26, 34, 56, 71, 114, 119, 126, 157, 213, 214, 230, 263, 271, 281, 343, 398, 415, 477, 491, 498, 512, 527, 547, 571, 640, 704, 732, 747, 763, 791, 811, 846, 994, 1,045, 1,075, 1,090, 1,162, 1,175, 1,292, 1,328, 1,377, 1,383, 1,463, 1,495, 1,501, 1,514, 1,523, 1,535, 1,569, 1,588, 1,601, 1,687, 1,706, 1,711, 1,790, 1,813, 1,849, 1,893, 1,020, 1,948, 2,080, 2,163, 2,224, 2,306, 2,354, 2,368, 2,370, 2,403, 2,408, 2,421.

BEURSBERIGT.

AMSTERDAM, 8 Februarij, 1838.

De handel in Binnenlandsche Fondsen blijft zeer stil, en is in derzelver koersen algemeen weinig variatie. In Integralen, Kansbilletten, oude en nieuwe 5 pCt., is de stemming voor dit oogenblik niet willig, en blijven dezelve dagelijks iets minder vast, waartoe ook schijnt bij te dragen de reactie der Aandeelen Handel-Maatschappij, die heden à 178¾ openden, doch door verschillende verkoopers tot realisatie teruggingen tot 178, blijven, na weder 178⅜ geweest te zijn, 178⅛.

Van Russische Fondsen waren oude Russen en 6 pCt. Roebels iets flaauwer, terwijl overige, even als Oostenrijksche, zich goed op hunne prijzen hebben gesouteneerd. Niettegenstaande de berigten uit Spanje voordeelig voor de partij der Koningin zijn, schijnen, zoowel hier als op de Buitenlandsche markten, de speculanten nog geen vertrouwen in die Fondsen te stellen, en zijn Ardoins heden, bij lusteloozen handel, weder iets in prijs teruggegaan; van overige Buitenlandsche was heden weder eenige vraag naar nieuwe 5 pCt. Mexicanen, en heeft dit Fonds zich op nieuw in prijs verhoogd; in overige Zuid-Amerikaansche was bij weinig handel in derzelver koers geene variatie.

Losrenten 5 pCt. 99. Darmstadt Loten ƒ 24½. Columbia 2de Leening, à £ 100. 19⅜, $\frac{5}{16}$, ¼. Mexico 6 pCt. 24¾. dito Engelschen Conditie 29. Nieuwe dito 5 pCt. 28½, ¼, 28, 28⅜. Uitgestelde dito 9⅞, 10. Coupons Columbia enk. ƒ 3¼. Coup. Ardoin Nov. 1837 11⅝ pCt.

Koers van het Geld. Beleening 2½. Prolongatie 2¼, ½. Wissel-Disconto 2½ pCt.

Prijzen ten 5 Ure. Integralen 53⅜. Handel-Maatsch. 178⅛, ¼. 5 pCt. Ardoin 18½, $\frac{9}{16}$.

PRIJZEN DER COUPONS.

Oost. Met. Coupons à fl. 25. ƒ 29.67½ à 70. Napelsche dito à 12½ Duc. ƒ 24.17½ à 20. Fransche dito à 60 Franc. ƒ 56⅛. Eng. Pruissen p. £st., dito Napels, dito Denen, dito Russen ƒ 12 à 12.02½. Hamb. Russen pr. Roebel. st. 36⅜, ½. Pruisische Thaler pr. Thaler 34⅜, ½. Mandaten van Zilveren Roebels st. 36½, ⅝. Dito van Papieren dito st. 10⅜. Uitgel. Eng. Nap. £ 100. Losb. 1 Feb. 1838 ƒ 12 à ƒ 12.02½ p. £.

De lading nieuwe Zantische Krenten, bestaande in 192/₁ en 70/₂ booten, aangebragt met het schip *Syren*, Kapt. R. Clifton, van Cephalonia, is heden uit de hand afgedaan à ƒ 27; dus de veiling geenen voortgang zal hebben.

WISSELKOERSEN. 8 Februarij, 1838.

	Geld.	Papier.		Geld	Papier.
Parijs kort		56⅞	Porto à Port 3/m	42¼	
» 2/m		56$\frac{9}{16}$	Genua 2/m	46½	
Bordeaux kort	56$\frac{1}{16}$		Livorno »	38$\frac{7}{16}$	
» 2/m	55$\frac{13}{16}$		Napels »	79	
Madrid 3/m	96¼		Petersb. »	10$\frac{7}{16}$	
Cadix »	97¼		Weenen 6/w		35$\frac{13}{16}$
Seville »	94		Augsburg »	35$\frac{11}{16}$	
Bilbao 3/m	96		Frankfort »	35$\frac{11}{16}$	
Lissabon 3/m	43¼		Rotterdam	pCt.	

SCHEEPVAART EN HANDEL

Scheepstijdingen.

Kapt. Mayor, die bij den Brielschen Heuvel lag, heeft zich den 5 Febr. van daar losgemaakt, en lag bij den Brielschen Heuvel, om met hoog water in de haven te halen.

Het schip *Briseis*, Kapt. Jansen, van Smirna n. Amsterdam, was den 3 Febr. op de hoogte van Dover.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 7 Febr. Z. Z. O. — Niets. Texel vol drijfijs.
HELVOET 7 Febr. Niets. De Stroom drijft vol ijs.
BRIELLE Z. Z. O. — MAASSLUIS Z. — Niets.
TRIEST 25 Jan. Mussche, Louisa, Antwerpen.
CETTE 29 Jan. Brouwer, Maria, Marseille.
BORDEAUX 2 Febr. de Jonge, Elisabeth Alida, Grimsby. Jongebloed, St. Anthony, Antwerpen.

UITGEZEILD.

BORDEAUX 2 Febr. Gnodde, Lisette Carolina, Amsterdam. Hansens, Neêrlands Welvaren, dito.

STAND DER RIVIEREN.

Volgens een heden alhier ontvangen berigt uit Keulen, stond de Rijn den 5den Februarij, 's morgens ten 8 ure, aan de peilschaal aldaar op 10 voet 6 duim (3,29 el); zoodat de rivier in het laatste etmaal den niet onaanzienlijken aanwas van 2 voet 4 duim (0,73 el) had ondergaan.

Op het genoemde tijdstip vroor het te Keulen weder sterk, met helder weder.

De opgaven wegens den stand van onze Nederlandsche rivieren houden heden het volgende in:

De WAAL te Hulhuizen, den 6den Februarij, des morgens, 3,53 el, in het laatste etmaal gevallen 1 duim; te Thiel, den 5den, 3,99 el; te Bommel op dienzelfden dag 0,89 el.

Het KANAAL te Pannerden, den 6den Februarij des morgens, 3,31 el, gevallen 2 duim.

De NEDERRIJN te Arnhem, den 6den des morgens, 3 el, gevallen 6 duim.

De IJSSEL te Westervoort, den 6den des morgens, 2,67 el, gevallen 5 duim; aan het Katerveer, den 6den des morgens, 1,53 el, gewassen 2 duim; te Kampen, den 5den des morgens, 0,80 el, gewassen 9 duim.

De MERWE voor Gorinchem, den 4den namiddag, 1,45 el, gevallen 2 duim; te Dordrecht, den 5den na den middag 0,59 el, gevallen 12 duim.

De LEK, den 5den, 's namiddags, te Schoonhoven, 1,94 el, gewassen 6 duim; te Krimpen, 3,72 el onder het noodpeil, gewassen 6 duim.

De BOVENMAAS te Grave, den 5den des morgens 2,01 el, gevallen 2 duim; den 6den des morgens 1,98 el, gevallen 3 duim.

De gewone rivierberigten vermelden nog, dat in de gesteldheid van het ijs nergens eenige verandering heeft plaats gehad. De dikte daarvan bedroeg, volgens boringen van den 5den Februarij, in de Waal voor Hulhuizen, 0,41 à 0,50 el, in het Pannerdensche kanaal 0,34 à 0,50 el.

HANDELSBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN 7 Februarij.

KOFFIJ. 150 balen Batavia zijn van 30 à 31¼, en 130 b. Braziel tot 6¼ cs. in consumtie verkocht.

RIJST. 40 tiersjes Carolina, jarige en nieuwe, zijn tot ƒ 13¾ en 15¼ r. 50 kilo. in consumtie afgedaan.

SUIKER 200 kisten blond Havana zijn tot ƒ 19¼, vreemde vlag, tegen ene gelijke waarde in Melisbrooden verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

SCHIEDAM, 7 Februarij.

Altijd kleine handel in *Granen* aan onze beurs, en zijn de volgende verkoopen, meestal nog bij gerijven; men bedong voor 141/₂ en 143/₂ ℔ N. Riga *Rogge* ƒ 168 en ƒ 171, 172; 145/₂ ℔ Maas dito ƒ 160; 148/₂ ℔ Drentsche dito ƒ 164; 143/₂ ℔ Bovenlandsche dito ƒ 158; 145/₂ ℔ Groninger dito ƒ 160; 128/₂ ℔ Vriessche *Winter-Garst*, ƒ 120; 123/₂ ℔ Zeeuwsche *Zomer* dito ƒ 115.

Moutwijn wordt op ƒ 13½ gehouden bij open water te ontvangen, en op wagens te leveren wordt ƒ 13 besteed.

Jenever Amsterdamsche proef ƒ 16¼ à ƒ 16¾ per vat zonder fust, om bij open water te ontvangen.

DE VELDHEEREN VAN DON CARLOS.

(*Revue Brit.*)

De Spaansche burgeroorlog moet voorzeker onder de merkwaardigste gebeurtenissen onzer eeuw worden gerangschikt. Den hardnekkigen strijd van Don Carlos tegen de regering met onpartijdigheid beoordeelende, staat men verbaasd over de bekwaamheden, de onwrikbare trouw, en den moed der mannen, die, ondanks alle moeijelijkheden en gevaren, reeds gedurende

---

…WILLEM... zeg *gij* mij geene *douceurs*. Ik walg er van.»

…aat gij er dan zoo vele tot u zeggen?»

…ijn verzoek aan u bewijst u het tegendeel.»

…ij zijt voorzigtig geworden,» hernam hij, niet zonder …e scherpte. «Ik geef mij over.»

…Voorzigtig!» herhaalde het lieve meisje, met zekeren …uk, en niet zonder eenig verwijt in haren toon en eene … beving der lippen.

…s het niet eene wenschelijke deugd,» vroeg hij; «in…erheid *nu?*»

…h, gij denkt aan het legaat van onze arme Tante SUZE.» …Waaraan ook gij voorzeker dacht?»

…CILIA DE BERG antwoordde niet; maar hare lieve, spre…e, blaauwe oogen vestigden zich op WILLEM's gelaat, … de uitdrukking van het meest zachtmoedige en tevens …eest gegriefde schepsel ter wereld.

…u, het was natuurlijk — zeer natuurlijk — was het …» zeide hij.

…ogelijk, voor u — niet voor mij — niet voor mij!»

…aar, CECILIA, dierbaarste CECILIA, het is onnatuurlijk te …len tusschen overvloed en bekrompenheid — tusschen … SUZE's legaat, en de liefde, die u niets buiten zichzelve …anbieden......?»

…Onnatuurlijk is het te weifelen tusschen een weinig slijk …en onvergankelijk kleinood!»

…ele!... belangelooze!... *de mijne!*»

… wordt voorzeker geen buitengemeen doorzigt, niet veel … dan gewoon menschenverstand toe gevorderd, om te …ijpen, dat het aandeel der jonge juffer CECILIA DE BERG …en koers van 0 pCt. daalde, doch CECILIA beminde de …, en het stille land, en — WILLEM VAN BLADEREN, meer dan iets ter wereld, meer dan alle schatten der aarde tezamen genomen. Verkeerde smaak!.... doch wij nemen voor'shands van CECILIA afscheid, ten einde onze lezers bij hare overige nichtjes en mededeelgenooten aan Tante SUZE's legaat, op morgen, te introduceren. —

IETS VOOR OUDHEIDKUNDIGEN.

Toen de bekende Fransche schrijver MÉRY zich in *Italië* bevond, woonde hij eene opdelving bij, welke door een paar zonen van *Oud Engeland*, geholpen door eenige ervaren Italianen, ondernomen werd, en stond verbaasd over de menigte en verscheidenheid van voorwerpen, welke door deze troetelkinderen van het geluk werden opgegraven; maar een der beroemdste oudheidkenners, de heer VESCORAGLI, maakte aan zijne verwondering en naijver door de volgende mededeeling een einde. Ik kan u, sprak hij, in meer dan eene beeldhouwers werkplaats brengen, waar men niets maakt dan voorwerpen als die, welke gij hebt zien opdelven: bij den hals afgebroken armen, godenkoppen, godinnenborsten, satervoeten, rompen, die geheel niet te herkennen zijn, groepen van Apollo's zonder armen, en Venussen zonder hoofd, met Cupido's, waarvan de boog alleen is overgebleven. Men heeft een vocht ontdekt, waarmede het jeugdige marmer binnen weinig minuten een duizendtal jaren ouder gemaakt kan worden. Nu zwerven, bij alle bouwvallen, de handlangers dier beeldwerkers, als herders verkleed, en weiden kwanswijs eene kudde schapen, terwijl zij inderdaad op de vreemdelingen loeren, en de nieuwsgierigheid van deze wordt vooraf door gidsen, die mede in het geheim zijn, bewerkt en opgewonden. Zij verhalen hun van de wonderbare ontdekkingen, die dagelijks, wanneer men slechts eenige voeten diep graaft, gedaan worden; van den rijken vond van dezen of genen lord, die, weinig weken geleden, de zeldzaamste fragmenten heeft opgedolven; van de hooge waarde dier brokstukken, en smalen daarbij op het vandalismus des gouvernements, hetwelk al deze rijkdommen in den schoot der aarde, en alzoo voor den vreemdeling ter prooi laat, die, meer verlicht, daarvan partij trekt, om zichzelven en zijn vaderland te verrijken. Meestal vallen de vreemdelingen, en het bijzonder de Engelschen, in dezen valstrik. Bij de bouwvallen aangekomen, ontmoeten zij de kudde en de herder, en de geleider wijst hem aan, als zeer geschikt zijnde, om de gravingen te beproeven. Nu bieden hem de bedrogene reizigers geld en meer geld, om hun behulpzaam te zijn, de verborgen schatten op te sporen, en de gewaande Tytir doet het onmogelijke; hij zoekt en graaft, en wroet zich in het zweet, hetgeen trouwens onder den Italiaanschen hemel niet moeijelijk valt, en mat zich af in vruchtelooze nasporingen. Eindelijk, na reeds uren lang te hebben gewanhoopt, vindt hij den bekenden voorraad van nieuwbakken fragmenten, en de verrukte vreemdeling weent van vreugde en leêgt dankbaar zijne beurs. Zoo is *Engeland* door de Italiaansche industrie met oudheden overvoerd, die nog geenen enkelen jaardag beleefd hebben, en met de oude munten gaat het even zoo. De penningverzamelaars verlaten *Rome* nooit met leêge handen; daar munt men nog altijd met de borststukken van CÉSAR, ADRIANUS, TITUS, HELIOGABALUS, van allen, in één woord, die immer op penningen hebben geprijkt, en doet zulks te lustiger, omdat deze valsche munterij zeer veel opbrengt en niet, als de andere, met den dood wordt gestraft.

eenige jaren, der Spaansche revolutie het hoofd biedende, ten spijt der bedreigingen en legers van het viervoudig verbond, door hunne wapenfeiten de regentes in haar paleis hebben doen sidderen, en tweemalen hunne overwinnende vanen in het gezigt der hoofdstad geplant. Het bewonderenswaardig karakter, door de bewoners der Baskische gewesten ten toon gespreid, zal in de geschiedenis met gouden letters worden aangeteekend. Heldenmoed, op godsdienst en pligtgevoel steunende, kenmerkt al hunne daden.

Met verontwaardiging moet men den vuigen laster dier zoogenaamde liberale bladen van zich afstooten, die de getrouwe spitsbroeders van Don Carlos als bandieten, en het koninklijk hoofdkwartier als een roovershol afschilderen. Daar wij al de heldendaden dier roemrijke bergbewoners den lezer niet voor oogen kunnen stellen, zullen wij trachten, door het beknopt verhaal der door hunne voornaamste legerhoofden verrigte daden, hem een denkbeeld te geven van hetgeen troepen, onder zulke aanvoerders, in staat zijn te ondernemen. Villareal, Merino, Sanz, Alvaro, Cabrera, Zumalacarreguy zijn in de jaarboeken van nationale eer en gehechtheid aan hunnen vorst onsterfelijk geworden, en vormen eene edeler reeks van dappere en volhardende krijgslieden, te midden van welke, ondanks zijne jeugd, de neef van Don Carlos, de infant Don Sebastiaan, eene niet onaanzienlijke plaats bekleedt.

Terstond nadat Bilbao door de Christinos weder van leeftogt was voorzien, erkende Villareal, toenmaals opperbevelhebber des Carlistischen legers, zoodanig het gevaar zijner positie, dat hij zijn ontslag bij den vorst indiende. De keuze van zijnen opvolger werd eene oorzaak tot tweespalt in het hoofdkwartier, waar reeds te voren zoovele verdeeldheden heerschten. Don Carlos, begeerende aan deze verdeeldheden, voor zijne zaak hoogst nadeelig, een einde te maken, droeg het opperbevel op aan zijnen neef, Don Sebastiaan, en gaf hierdoor het bewijs eener verstandige staatkunde. Deze benoeming gaf algemeen genoegen. Zij kwetste niemand, door aller aanspraaken in haar geheel te laten; Don Sebastiaan, ondanks zijne jeugd en gebrek aan ondervinding zich reeds voor zulk een vertrouwen waardig hebbende getoond, beantwoordde op de schitterendste wijze aan de omtrent zijnen persoon opgevatte verwachtingen.

Bij de aanvaarding zijner hooge betrekking, hield Don Sebastiaan zich eerst bezig met de reorganisatie van het leger en toonde veel ijver in het ten uitvoer brengen van dezen maatregel. Door eene nederigheid, het Spaansche karakter anders niet eigen, schroomde hij niet zijne onkunde te belijden; hij ontving den raad van ieder met dankbaarheid en legde zijne eenmaal genomene besluiten met standvastigheid en snelheid ten uitvoer, hetwelk onder anderen bleek uit het in tijds bijstaan van Guibelalde, en uit de welbekende krijgsoperatiën, die de generaals Espartero en Irribaren achtereenvolgens tot den terugtogt noodzaakten.

Maria Theresia, Prinses van Beira, dochter van Don Jan VI, Koning van Portugal, zuster van den Keizer Don Pedro en van Don Miguel, en der gemalin van Don Carlos, trad in den echt met den infant Don Pedro, en werd moeder van Don Sebastiaan. Deze is derhalve te gelijk aan het geslacht der Bourbons en aan dat der Braganza's vermaagschapt. Ofschoon van eene middelmatige en ineengedrongen gestalte, ademen echter zijne opene gelaatstrekken veerkracht en vaderlandsliefde. Hij bezit eene ongemeene goedhartigheid, eene groote werkzaamheid van geest en eene manhaftige ligchaamskracht, vereischt, om de moeijelijkheden des oorlogs uit te staan en te trotseren. Don Sebastiaan is een uitmuntend ruiter, en wanneer hij zich te paard aan het hoofd van zijnen staf bevindt, worden zijne bewegingen dikwijls zoo snel, dat hij weldra al zijne officieren achter hem laat. Zijne manieren zijn bij uitstek beleefd, en zijne minste uitdrukkingen vol levendigheid en geest; kortom, men herkent hem, zonder moeite, voor eenen waren afstammeling van Hendrik IV. Zijne dienaren en lijfknechten toonen hem eene groote gehechtheid en eene onwrikbare trouw. Hem ontbreken noch de schitterende hoedanigheden, waardoor de harten worden veroverd, noch de meer wezenlijke, waardoor de overwinning wordt behaald. Hij wordt vooral door die mannen bewonderd, die, gelijk de graaf van Madera, zijn gedrag met dat van Don Miguel, in dezelfde omstandigheden, ten opzigte van onderdom, gevaar en verantwoordelijkheid, kunnen vergelijken.

De graaf van Madera, Portugeesch edelman van hoogen rang en groote vermaardheid, is een der adjudanten van Don Carlos. Deze officier, meer bekend onder den naam van Don Alvaro, verdedigde het eiland Madera voor Don Miguel, gedurende de onlusten van Portugal. Na de conventie van Evora del Monte, wilde hij het eiland niet dan op een eigenhandig schriftelijk bevel van zijnen meester overgeven. Niettegenstaande deze openbare verklaring zijner gevoelens, had de graaf van Madera zich zoodanig de achting van alle partijen weten te verwerven, dat het nieuwe bestuur hem aanbood zijn gouvernement te blijven behouden, mits den eed aan Don Pedro afleggende; maar dit aanbod werd door hem geweigerd, daar hij, gelijk hij zich uitdrukte, ballingschap verkoos boven de eer van eene *overweldigende factie* te dienen. Dit gedenkwaardig antwoord bewijst hoezeer de aanhangers van Don Miguel dezen Vorst in zijn ongeluk getrouw zijn gebleven, en hoezeer hij door de liberale drukpers is belasterd.

De graaf van Madera staat te boek voor zeer bedreven in de theorie der krijgskunde. Hij woonde den Spaanschen oorlog bij, onder den onsterfelijken Wellington, eerst als majoor bij een Portugeesch regement, daarna als adjudant eens Engelschen generaals. Don Alvaro's diensten, gepaard met zijn edel karakter, verwierven hem weldra de achting en het vertrouwen van zijnen generaal, die hem, op zijn sterfbed, zijnen degen ten geschenke gaf. Hij nam een krachtdadig deel aan den opstand van Oporto, in 1828, en ten gevolge der politieke gebeurtenissen, scheepte hij zich in voor Montevideo, aan het hoofd eener Portugesche divisie, waarover het bevel hem werd toevertrouwd. De [illegible] he soldaat, eenen onwederstaanbaren tegenzin aan den dag leggende, om onder de bevelen van eenen vreemdeling te staan, kan de graaf van Madera zijne groote krijgskundige bekwaamheden voor de zaak van Don Carlos niet openlijk ten toon spreiden; maar door zijnen geheimen raad en groote ondervinding, bewijst hij welligt dien vorst meer nut, dan hij zulks in het openbaar zou kunnen doen.

Don Alvaro, graaf van Madera, is thans twee en veertig jaren oud. Zijne hooge en welgevormde gestalte en schoon blond haar geven hem een zeer bevallig voorkomen.

De oude generaal Raimundo Pinheiro bekleedt ook eene voorname plaats onder de veldheeren van Don Carlos. Zijne gevorderde jaren en eerwaardige likteekenen boezemen op den eersten aanblik ontzag en eerbied voor hem in. Te voren, in dienst van Miguel, gouverneur der provincie Minho, voerde hij het bevel te Braga, toen de koningsgezinden te Guimarena werden verslagen. Met het overschot zijner troepen voegde hij zich bij den generaal Santa Martha, in de vlakte van Amarante. Hunne wanhopige pogingen konden 's vijands voortgangen niet beletten. In den algemeenen ramp der Miguellisten deelende, ontkwam Pinheiro met veel moeite eenen wreeden dood, die, na in Engeland veiligheid en bescherming te hebben gezocht, zich naar het leger van Don Carlos begaf. Het noodlot was evenwel niet moede hem te vervolgen, en zijn moed had met nieuwe gevaren te worstelen. In den togt van Gomez krijgsgevangen gemaakt, was hij op het punt van het slagtoffer zijner dapperheid te zullen worden, en door den vijand te worden doodgeschoten, toen het hem gelukte te ontsnappen, en in de Baskische gewesten terug te keeren.

Pinheiro was eenigen tijd gouverneur der sterkte St. Juliano aan den mond van den Taag, alwaar hij vele blijken van menschlievendheid gaf in het waarnemen van dezen onaangenamen post, daar het fort St. Juliano, onder het bewind van Don Miguel, eene staatsgevangenis was. Het uiterlijke van Pinheiro is zeer opmerkelijk: hij is meer dan zes voet hoog. Zijn krijgshaftig gelaat vertoont een' ridderlijken en fieren aanblik. Zijn ijzeren gestel evenaart zijne ijzeren geestkracht. Gelijk Cabrera verraad zijn uiterlijk den geboren partijganger.

Cabrera is zonder twijfel, sedert den dood van Zumalacarreguy, de beroemdste veldheer van Don Carlos; zijne wapenfeiten herinneren aan de bijna ongeloofelijke heldendaden der riddereeuwen. Door zijne familie voor het geestelijk leven opgeleid, studeerde hij eerst te Saragossa, maar zijn oorlogzuchtige aard zich met de stilte van het klooster niet kunnende vereenigen, trad hij, bij de revolutie van 1820, met geestdrift in het korps der koningsgezinde vrijwilligers, waar hij van luitenant zich weldra tot den graad van adjudant verhief. Toen later de regentes de ontbinding van dit korps, het ware bolwerk van den troon, beval, steeg Cabrera's verontwaardiging tot op zulk eene hoogte, dat hij, met verontachtzaming zijner eigene belangen, slechts het belang van zijn vaderland vaarlegende, besloot om Guerillas ten dienste van Don Carlos aan te werven.

De Carlistische opperhoofden hadden juist in Navarra eene bijeenkomst gehouden, waarin Zumalacarreguy tot opperbevelhebber was benoemd. Cabrera wendde zich bij hem aan, en verlangde een kommando, hetwelk hem echter niet werd verleend, waarna hij in Arragon terugkeerde. Ondanks dit weigerend antwoord, verzamelde hij in 1835 eenige troepen, waarmede hij het veld hield. Weldra voegde zich Quiler met zijne zwakke bende bij hem. Echter groeide deze legermagt weldra dermate aan, dat de twee partijgangers, uit gebrek aan levensmiddelen, verpligt waren, uiteen te gaan.

Cabrera vervolgde zijn ontwerp met standvastigheid en veerkracht. Later voegde hij zich bij den brigadier-generaal, baron van Hervé. Beide verzamelden in korten tijd eene aanzienlijke legermagt, en Neder-Arragon doortrekkende, verschrikten zij de provincie Valencia met den schrik hunner wapenen. Nadat de baron van Hervé door de Christinos krijgsgevangen gemaakt en doodgeschoten was, werd Cabrera tot brigadier-generaal in zijne plaats benoemd. Toen af bepaalde hij zich, om den vijand door de verbazende snelheid zijner onverhoedsche aanvallen afbreuk te doen, en deszelfs bewegingen te verontrusten. Door den bittersten haat tegen de Christinos bezield, zal hij hun nimmer den laaghartigen moord zijner oude moeder vergeven, op den 16den Februarij 1836 onbarmhartig doodgeschoten, schoon men haar geene misdaad ten laste kon leggen, dan alleen, aan Cabrera het levenslicht te hebben geschonken. Deze wreedheid wekte natuurlijk de algemeene verontwaardiging op, en benadeelde ten hoogste de zaak der Regentes. Van dien tijd af gaf de woede Cabrera een nieuw leven, en werden de bloedigste maatregelen tot wederwraak door hem in het werk gesteld. Echter is Cabrera eigenlijk niet wreed van aard: want, slechts tien dagen na den dood zijner moeder, zond hij den bevelhebbers der Christinos het berigt, dat hij te Ballasber een militair hospitaal, gemeenschappelijk voor beide partijën, had doen inrigten, en verlangde van hen, dat zij de onschendbaarheid van dit verblijf der zieken en gekwetsten zouden eerbiedigen.

(*Het vervolg hierna.*)

REVOLUTIE.

(*Ingezonden*).

«De geschiedenis raadplegende, vraagt men, niet zonder grond, of de revolutie den triomf der vrijheid niet heeft vertraagd, in stede van denzelven te bevorderen.»

Aldus luidt het slot van een in N°. 63 van *den Avondbode* geplaatst artikel, en wij aarzelen geen enkel oogenblik, om dit met JA te beantwoorden.

De vrijheid is gelijk aan eene teedere plant, die onder eene zuivere en gematigde luchtstreek welig groeit, maar welker ranke steel door den storm verbroken wordt.

Iedere staatkundige storm, derhalve, moet de bloem der vrijheid doen kwijnen, zoo niet geheel doen sterven; en de rede hiervan is zoo handtastelijk, dat het inderdaad te verwonderen is, dat dezelve niet algemeen wordt in het oog gehouden.

Wat is eigenlijk eene *Revolutie?* Eene eenvoudige verandering der bestaande regeringsvorm, geenszins der onveranderlijke regelen van de menschelijke natuur. Zij bezit derhalve de magt niet, de menschen naar een volmaakt ideaal te herscheppen, en zoo lang hiertoe geen middel zal gevonden zijn, is geene volstrekte vrijheid denkbaar, wanneer ten minste de maatschappij niet in eenen maalstroom van elkander opvolgende revolutiën zal voortgesleurd worden; en hetzij, dat de regeringsvorm monarchaal of republikeinsch, Aristocratisch of Democratisch is, men ziet zich steeds genoodzaakt, zijne toevlugt te nemen tot dwangmiddelen, ten einde de pogingen van andersdenkenden, ter omverwerping der bestaande orde van zaken te verhoeden en te keer te gaan. En is eenige staat hieraan onderworpen, dan voorzeker is het die, welke zijn pas ontloken aanzijn aan eene revolutie verschuldigd is; hier toch vindt men nog altoos een groot aantal aanhangers der vorige orde van zaken, welke dezelve, het koste wat het wil, willen herstellen; de herinneringen aan dezelve zijn nog versch, het gevoel van dankbaarheid voor de genotene weldaden (want waar is de regering, van welke men zou kunnen zeggen, dat niemand door dezelve beweldadigd is?) nog levendig, de gemoederen, door de ondergane schokken gespannen en verhit, en de hartstogten, door den strijd der beginselen, meer dan gewoonlijk opgewonden.

Hieruit vloeit dus natuurlijk voort, dat men zich steeds genoodzaakt ziet, den openbaren geest meer aan banden te leggen, dan anders het geval zoude zijn; welke dwangmaatregelen eerst dan langzamerhand kunnen verminderen, wanneer de regering, door het verloop eener reeks van jaren, is bevestigd. Eene andere rede, waarom de revolutiën den voortgang der vrijheid vertragen, is juist, dat men bij dezelve deze te veel overdrijft. Men wil vrijheden toestaan, waarvoor de natie nog niet rijp is, waarvan het natuurlijk gevolg wezen moet, dat dezelve schandelijk misbruikt worden; en daar de uitersten elkander ontmoeten, zoo is het natuurlijk, dat hierop eene terugwerking in den geest van het Absolutismus moet volgen, daar men, inziende dat men te veel heeft toegegeven, en dat de eischen van het volk eindelijk geenen anderen grenspaal zullen kennen, dan deszelfs eigen wil, zijne toevlugt moet nemen tot dwangmaatregelen, welke onnoodig zouden zijn geweest, wanneer deze vrijheid langzamerhand en in eenen gelijken tred met de vorderingen van den geest des tijds ware tot stand gekomen. Ten bewijze hiervan willen wij slechts die vrijheid als voorbeeld aanvoeren, welke door onze hedendaagsche liberalen als een onschendbaar palladium wordt beschouwd: namelijk, die der drukpers. Ook in die staten, waar de wet dezelve niet vrij verklaarde, liet men haar toch stilzwijgende in het genot dier vrijheid; maar zoodra zij, bezield door den geest der revolutionnaire propaganda, tot losbandigheid oversloeg, konden ook zelfs de haar door sommige constitutiën gewaarborgde ruimste en uitdrukkelijkste vrijheden niet beletten, dat men zich genoodzaakt zag, hetzij door nieuwe bepalingen, hetzij, wat nog veel erger is, door onwettige middelen hare buitensporigheden te beteugelen. Om zich hiervan ten volle te overtuigen, behoeft men slechts den toestand van ons Vaderland bij dien van het naburig Frankrijk te vergelijken, alsmede bij die provinciën van het Koningrijk der Nederlanden, welke zich, na het plegen van het vuigst verraad, thans op den *naam* van een onafhankelijk Koningrijk verheffen.

In Frankrijk wilde Koning Karel X de al te buitensporige losbandigheid der drukpers aan banden leggen; hierdoor kwam het volk in opstand, en verjoeg zijnen wettigen Souverein.

In 1832, dus onder de regering van den *liberalen Burger-koning*, vond men in N°. 15 van het *Rotterdamsche avondblad* het volgende berigt: Men leest in de Quotidienne:

Drukpersvrijheid—eene week:

Zaturdag	7	Januarij, in beslag genomen	L'Opinion.
Zondag	8	» »	La Mode.
Maandag	9	» »	Les Cancans.
Dingsd.	10	» »	La Quotidienne et le Revenant.
Woensd.	11	» »	La Caricature.
Donderd.	12	» »	Jérome le franc parleur.
Vrijdag	13	» »	La Quotidienne, La Tribune et L'Opinion.

Dit mag men eene welbesteedde week noemen.

In het Koningrijk der Nederlanden bestond nimmer eene censuur. In de Belgische provinciën had de roemrijke revolutie plaats, ten einde de *vrijheid* tegen den gehaten tiran te verdedigen, en thans — ja, de Grondwet!!!! heeft België de drukpersvrijheid *op het papier* gewaarborgd, maar wanneer een blad niet aan het gouvernement bevalt, worden de *Guides* naar deszelfs werkplaats gezonden, ten einde de drukpersen te vernielen.

In onze getrouw geblevene noordelijke provinciën, alwaar wij nog altoos voortleven onder het bestuur van Vader Willem, die, wat onze naburen ook zeggen mogen, door zijne dwingelandij, nog niet zoover is gebragt, dat hij in iedere schaduw een sluipmoordenaar meent te zien, maar die de hutten der armoede even zoo gerust binnentreedt als zijn eigen paleis, ten einde in de schamele woning de smarten der noodlijdenden te lenigen; in onze getrouwe gewesten, zeggen wij, bestaat noch censuur, noch eene de gedachten zelfs bespiedende politie, ieder, hij zij burger of vreemdeling, uit zijne staatkundige gevoelens op eene bescheidene wijze, zonder gevaar te loopen van hierdoor in de geringste moeijelijkheden gewikkeld te worden, en echter is dit het land, hetwelk, als eenen onoverkomelijken dam, den stroom der revolutionaire woelingen tot nog toe heeft tegen gehouden.

Ziedaar dan een voorbeeld van het nut, hetwelk de revolutiën der vrijheid aanbrengen, en wij gelooven niet, dat iemand ons antwoord op de door den *Avondbode* geopperde vraag alsnu nog zal willen betwisten.

UITNOODIGING
AAN ALLE VEREERDERS DER TOONKUNST,
TER BIJDRAGE TOT EEN
MONUMENT VOOR MOZART
TE *SALTZBURG*.

«Zoo ooit eenen kunstenaar de lauwer der onsterfelijkheid toekomt, dan «behoort dezelve aan WOLFGANG AMADEUS MOZART, de grootste componist, «die, zoowel in kerk- en kamer-, in concert- en opera-muzijk, het tot dus «ver onbereikte leverde; die in vinding, zamenstelling en uitvoering tevens «uitmuntte; die, in zijne werken, zoo als niemand vóór of na hem, de «verrukking van den leek met de bevrediging des kenners wist te vereenigen, en alzoo de muzijk tot den hoogsten trap opvoerde, dien zij, «volgens hare natuur en grenzen kon bereiken; op dien trap, boven welken «originaliteit in bizarrerie, melodie in wildzang, degelijkheid in pedanterie, «kracht in onzinnig geraas, vaardigheid in koorddanserij ontaardt.»

Wij vermeenen de tegenwoordige uitnoodiging het beste met deze woorden te kunnen aanvangen, en vreezen niet met eenigen grond wederlegd te worden, indien wij aan de in dezelve uitgedrukte gevoelens ons zegel hechten, dat MOZART de *grootste componist* is, die ooit bestond.

Wel heeft men in de laatste tijden veel gesproken van vorderingen, die de muzijk sinds den dood diens meesters gemaakt zou hebben; maar wij gelooven, dat, waar het hoogste bereikt is geworden, wat het helder verstand, den gezuiverden smaak, het waar gevoel en het ontwikkeld gehoor in gelijke mate niet alleen tevreden stellen maar verrukken kan, al het *meerdere* veeleer als een terug- dan als een vooruitgang beschouwd moet worden; en zoolang men ons geene werken aanwijst, waarin, even als in die van MOZART, de vernuftigste vinding met de meest planmatige schikking, de hoogste waarheid in uitdrukking met de doorgaandste zangerigheid, de grootste zachtheid met de levendigste kracht zich verbinden, en, terwijl de leek door den rijksten stroom der aanlokkelijkste, edelste melodiën weggesleept wordt, de kenner de kunstigste contrapunctische combinatiën bewondert, welke tevens daaronder verscholen zijn, wij den nu zaligen meester niet alleen *den grootsten*, maar ook den *door niemand op zijde gestreefden* noemen mogen.

De gedachtenis aan dezen buitengemeenen man, *het sieraad zijner eeuw, den hoogmoed van Duitschland*, is tot heden nog niet door een, zijner waardig, monument voor de nakomelingschap bewaard. Men zou kunnen inbrengen, dat dezelve geen monument behoeft; dat hij zich zelf het duurzaamst gedenkteeken in zijne onsterfelijke werken heeft opgerigt; doch maar al te dikwerf verschuilen onverschilligheid en ondankbaarheid zich achter dergelijke redeneringen, en ten allen tijde hebben beschaafde volkeren het zich tot eer gerekend, wanneer zij de verdiensten hunner schitterende geniën door de oprigting van hunner waardige gedenkzuilen huldigden.

In de overtuiging derhalve, dat de vrienden der Toonkunst slechts eene minzame herinnering, dat dit verzuim ten opzigte van MOZART nog te herstellen blijft, behoeven, zoo heeft — ten gevolge van meerderen aandrang uit binnen- en buitenland — het *Museum te Saltsburg* het op zich genomen, die herinnering te doen, en, ingeval dezelve welwillend ontvangen, en met een goeden uitslag bekroond mogt worden, de tot stand brenging van een *Monument* te *Saltzburg*, alwaar MOZART het eerste levenslicht aanschouwde en zijne weduwe nog leeft, te bezorgen. Het *Museum* heeft diensvolgens de eer, de vrienden en voorstanders der muzijk tot welwillende bijdragen, de heeren kapelmeesters en toonkunstenaars ter leening hunner talenten tot dat doel, door het geven van concerten, uit te noodigen.

De eerste bijdrage tot uitvoerbaarmaking van dit voornemen werd reeds gevonden in de opbrengst van een *Groot Vocaal en Instrumentaal Concert*, dat door den Groothertogelijk-Oldenburgschen Hofkapelmeester en Koninklijk Deenschen Professor AUGUST POTT, den 19 Julij ll., in de zaal van het Raadhuis te *Saltzburg* gegeven werd, waarbij ook diens neef en leerling AD... KROLLMAN, de gezamenlijke medeleden des *Museum's* en de overige toonkunstenaars en kunstvrienden uit *Saltzburg* hunne medewerking verleenden.

De namen van al degenen, die, op eenige der bovenvermelde wijzen, tot het *monument* bijgedragen, zullen, zoodra het tot stand komt, openlijk worden bekend gemaakt; weshalve men verzoekt, den naam, de betrekking en de woonplaats der heeren inzenders naauwkeurig op te geven. Eveneens zal aan het publiek kennis worden van den naam des kunstenaars, volgens wiens plan het monument vervaardigd wordt, en desgenen, die het vervaardigt, en eindelijk ook van den dag, op welken hetzelve ontbloot zal worden, en van welken af het te zien zal zijn.

Men verzoekt vriendelijk, de bijdragen aan het adres: *aan het Museum te Saltzburg*, aan de KK. gepriviligeerde groothandelaars, SPÄTH *junior* te *Saltzburg* in te zenden.

Van het gebruik der bijdragen zal in tijds openbare rekening worden afgelegd.

De ondergeteekenden voeden de hoop, dat liefde en gevoel vóór edele, hoogere muzijk, ondanks zoo menigen zijweg, naar welken de smaak in den laatsten tijd verlokt is geworden, nog overal dermate praedominerend is, dat hunne onderneming niet alleen wel slagen zal, maar ook, dat zij weldra in staat zullen zien gesteld, om den geëerde medewerkers van den gelukkigen uitslag blijde berigt te geven.

In Sept. 1836.

Van wege het *Museum Saltsburg*.

ALBERT, *graaf van* MONTECUCCOLI LADERCHI zijner KK. Apost. M. *regerings raad in werkelijke dienst* en *kreitsgouverneur te Saltzburg*, *ridder der Koninklijk Beijersche burgerlijke orde van Verdienste; als voorzitter*. Dr. JOH... VOGEL, *KK. landraad;* Dr. IGNAZ THANNER, *kapitularis van het collegium Matsee, geestelijk raad en directeur der philosophische studiën;* Dr. ... EDLER VON HILLEPRANT, *Hof- en Geregts-advokaat* en *KK. notaris;* ... LERGETPORER, *burgemeester;* ALOÏS GAYER VON GAYERSFELD, *KK. kapit...* FRANZ XAVER SPÄTH, *groothandelaar; als Directeuren.*

IGNAZ FR. EDLER VON MOZEL, *KK. hofraad in werkelijke dienst, te Weenen;* SIGISMUND NEUKOMM, *ridder van verschillende orden, te Parijs;* AUGUST POTT, *Groothertogelijk-Oldenburgsch Hofkapelmeester* en *K. Deensch professor; honoraire leden.*

Bovenstaande uitnoodiging ontving de Redactie van een geacht handelshuis hier ter stede, met uitdrukking van het verlangen, om dezelve, door middel van dit blad, ter kennis van het publiek gebragt te zien. Volgaarne wil zij naar haar vermogen medewerken ter bevordering van al wat schoon is, en schoon is voorzeker de vereering van groote geniën; in welk vak en van welk land dan ook. Zij leende daarom te gereeder het oor aan dit verlangen, en zal zich, mede op verzoek van hetzelfde huis, ook belasten met de ontvangst van alle bijdragen, welke vereerders der edele toonkunst, en inzonderheid hoogschatten der werken des onsterfelijken kunstenaars, haar tot het gemelde doel mogen willen toezenden, terwijl zij van het ontvangene behoorlijk bewijs zal geven.

OPGAVE VAN AANBESTEDINGEN EN VERPACHTINGEN.

AANBEST. Op 12 Febr. door het Depart. van Marine te 's Hage: levering van levensmiddelen. Voorwaarden ter lezing op de gewone plaatsen.

Op 12 Febr. door het Depart. van Marine te 's Hage: de levering van gerookt spek en spek-vaten. Voorwaarden ter lezing op de gewone plaatsen.

Op 2 Maart, te Kortenoord: Het eenjarig onderhoud van, met de vereischte leverantiën en vernieuwingen aan de reeds daargestelde en voltooide molen-, sluis- en brugwerken, mitsgaders het uitvoeren van eenige aardewerken voor de aangelegd wordende droogmakerij van den Zuidplas in Schieland, ingaande met den 1 Jan. 1838, in twee perceelen. Bestek aan het Gouvernement van *Zuid-Holland*, en op de gewone plaatsen.

Schouwburgen, Concerten,
EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Zaturdag den 10 Februarij 1838: MONZONGO OF DE KONINKLIJKE SLAAF, Treurspel in vijf bedrijven, door den Heer *N. S. van Winter*. Gevolgd door ARLEQUIN OP HET GEMASKERD BAL, Groot Ballet-Pantomime, door den Balletmeester *A. P. Voitus van Hamme*. *Ten Zes Ure op het Tooneel.*

THEATRE FRANÇAIS.

No. 59 de l'Abonnement.

Samedi 10 Fevrier 1838: Billets et entrées de faveur généralement suspendus. LA JUIVE, Grand-opéra en 5 actes, *d'Halévy*, orné de décors et de costumes nouveaux. *On commencera à 6½ heures.*

Au premier jour: la première réprésentation de BRUNO LE FILEUR, vaudeville en 2 actes.

DEUTSCHES THEATER, *In der Amstelstraese.*

35 Vorstellung im Abonnement.

Sonnabend den 10 Februar 1838: OBERON, KÖNIG DER ELFEN, grosse Romantische Feen-Oper in 3 Acten. Musik von *C. M. von Weber*.

Anfang um 7 Uhr.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.